

[Aage Fogh.]

tilfreds med det resultat, som den højtærede minister er kommet til: at man lader spørgsmålet undersøge i en kommission; så finder vi ud af, på hvilken måde man kan nå frem til det, der må være slutresultatet, nemlig enhedstelefonen; for det er jo klart, at det er det resultat, vi skal nå til. Jeg tror, at et fornuftigt samspil mellem det private erhvervsliv og staten vil give det bedste resultat på dette område som på andre.

Den højtærede minister har, synes jeg, sagt, hvad der behøver at siges i denne sag. Der er derfor ingen grund for mig til at holde nogen længere tale, og jeg skal slutte med at give tilsagn om mit partis tilslutning til den linje, den højtærede minister har lagt op til at følge.

Iver Poulsen: Også jeg vil sige den højtærede minister for offentlige arbejder tak for den saglige, klare og meget fyldestgørende redegørelse, vi fik angående det foreliggende spørgsmål. Det forekommer os, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen med forslaget om opsigelse af telefonkoncessionerne har været alt for ivrig i sine socialiseringsbestrebelse og her vil bryde forstyrrende ind i en udvikling, som forløber både sundt og godt, men ganske vist til ære og indtægt for det private initiativ, der virkelig her, selv under de af staten så afkondrollerede forhold, har vist sin berettigelse; det viser, hvilken gevinst samfundet kan have af at benytte et system anlagt efter private retningslinjer.

Hvad den redegørelse angår, som den ærede ordfører for forslagstillerne har ledsaget forslaget med, må det vist desværre siges, at al den megen, næsten overvældende sagkyndighed, som synes at fremgå af den, kun synes beregnet til at få nogle meget kraftige postulater til at glide ned. Det første postulat, som det ærede medlem fremsætter, er, at det drejer sig om, hvem der kan drive telefonselskaberne billigst, enten staten eller de koncessionerede selskaber; men heroverfor har den højtærede minister i sine udtalelser ganske klart vist, at staten ikke, som det ærede medlem påstår, kan gøre det billigst, så det skal jeg ikke knytte bemærkninger til.

Det næste postulat går ud på, at tids-

punktet netop nu er velegnet for staten til at overtage de koncessionerede virksomheder, fordi en væsentlig del af de til udvidelser og teknisk fornyelse krævede investeringer er foretaget, så de kommende investeringskrav til staten ikke bliver uoverkommelige. Heroverfor fremdrog den højtærede minister nogle tal for de kommende 20 år. Det er beregnet, at udgiften til udvidelser og rationalisering inden for telefonselskaberne drejer sig om ikke mindre end godt og vel 5 milliarder kr. Det er et beløb, som jeg tror enhver vil betragte med megen respekt.

Hvad endelig de mange af det ærede medlem hr. Aksel Larsen med så stor afsky omtalte telefonudvalg angår, har den højtærede minister også her givet en meget sigende og fyldestgørende redegørelse; men jeg vil gerne tilføje, at vi synes, det fremragende arbejde, der udføres af disse udvalg, og som har givet os en forbedring af telefonforholdene her i landet i de senere år, som er ret enestående, havde fortjent en lidt bedre påskønnelse end den at blive ironiseret over her i folketinget. Sagen er den, at langt de fleste af disse udvalgs resultater er udtryk for, at vi her i landet magter det samarbejde med specialister, som den voldsomme tekniske udvikling på disse områder kræver. Disse udvalg ville praktisk taget have været nødvendige også under en enhedsordning, hvis man skulle have gennemført den betydelige udbygning og modernisering, som er præsteret af de koncessionerede selskaber i de seneste år.

I 1959 var der en telefontrafik på $1\frac{1}{3}$ milliard samtaler her i landet; heraf varetog de koncessionerede selskaber ikke mindre end 98 pct. og rigstelefonen således kun 2 pct. Disse 2 pct. kunne de koncessionerede selskaber let have klaret. Nogle steder har man jo også indset det urimelige i at opretholde rigstelefoncentraler dør om dør med de koncessionerede selskabers centraler og har nedlagt rigstelefoncentralerne. Det er en udvikling, som efter vor opfattelse burde videreføres til endelig nedlæggelse af de store offentlige rigstelefoncentraler, hvad angår indenrigs telefontrafik. I den betydelige udvikling, som er sket inden for telefonvæsenet her i landet i de sidste år, har de koncessionerede selskaber helt og